

بررسی تأثیر بهره‌برداری به روش تیغ‌زنی در ادامه حیات و زادآوری گیاه باریجه

محمد قاسم نبیی^۱

چکیده

این آزمایش به منظور تعیین تأثیر بهره‌برداری به روش تیغ‌زنی در ادامه حیات و زادآوری گیاه باریجه در قالب طرح آزمایشی کرتهای خردشده (*split plot Design*) با سه تکرار شامل دو تیمار اصلی، یکبار بهره‌برداری و دوبار بهره‌برداری و چهار تیمار فرعی، شامل یکبار، دوبار و سه‌بار تیغ‌زنی و شاهد (عدم تیغ‌زنی) در عرصه مراتع پیلاقی منطقه شیلاندر طارم علیا واقع در ۵۵ کیلومتری شمال شرق زنجان و در رویشگاه طبیعی گیاه باریجه از سال ۱۳۷۴ آغاز و به مدت ۷ سال ادامه داشت.

نتایج به دست آمده از بررسی میزان صمغ تولیدی بیانگر آن است که اختلاف بسیار معنی‌داری میان دفعات تیغ‌زنی وجود داشته و بیشترین تولید در تیمار سه‌بار تیغ‌زنی استحصال گردید. میان تیمارهای اصلی (بهره‌برداری) اختلاف معنی‌داری وجود نداشته و بیشترین میزان صمغ در تیمار اصلی دوبار بهره‌برداری حاصل گردید. مقایسه میانگین مرکب اثر مقابل تیمارهای اصلی و فرعی نشان دهنده اختلاف معنی‌داری میان میانگین‌ها بوده و در اثر مقابل دوبار بهره‌برداری با سه‌بار تیغ‌زنی بیشترین میزان صمغ و در اثر مقابل یکبار بهره‌برداری با یک بار تیغ‌زنی کمترین میزان صمغ استحصال گردید. با عنایت به ضرورت استحصال بیشترین میزان صمغ و نتایج بدست آمده با اطمینان خاطر بیشتری می‌توان نسبت به دوبار بهره‌برداری در طول عمر گیاه با اعمال سه‌بار تیغ‌زنی اقدام نمود.

واژه‌های کلیدی: باریجه، بهره‌برداری، تیغ‌زنی، صمغ

۱- عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام استان زنجان.

مقدمه

باریجه یا قاسنی یکی از مواد رزینی با بوی نافذ و به رنگ زرد متمایل به قهوه‌ای و مزه‌ای تلخ است که از چند گونه گیاه به نام باریجه از خانواده چتریان (*Umbelliferae*) و از جنس (*Ferulla*) استحصال می‌گردد (دینی و همکاران، ۱۳۸۰). باریجه *Ferula gumosa Boiss* گیاهی است پایا و نام لاتین متراffد آن *F. galbaniflua* است. در فرانسه و انگلیس به نام *Galbano* در آلمان به نام *Galbanum* و در ایتالیا *Galbanum* خوانده می‌شود. این گیاه دارای ساقه‌ای ضخیم به ارتفاع یک تا دو متر و برگ‌هایی به طول ۳۰ سانتیمتر و به رنگ سبز مایل به خاکستری و پوشیده از تارهای ریز و کوتاه می‌باشد. پهنک برگ آن منقسم به قطعاتی است که با چند بار تقسیم شدن به صورت قطعات باریک و فشرده بهم در آمده است. گلهای آن زرد رنگ و بر روی انشعابهایی قرار گرفته‌اند که اغلب به صورت دستجات فراهم در طول ساقه می‌باشند. چترهای اصلی دارای ۶ تا ۱۲ پایه بلند وفاقد گریبانه‌اند. چترهای فرعی پایه‌هایی بسیار کوتاه دارند. میوه بیضی دراز و دارای کناره‌ای باریکتر از نصف پهناهی دانه است. شیرابهایی که از این گیاه و چند گونه دیگر خارج می‌شود باریجه نام دارد. ساقه گیاهان مذکور دارای مجاري ترشحی متعددی است که در ناحیه پوست آبکش پسین و آبکشهای غیر طبیعی واقع در حاشیه خارجی مغز پراکندگی دارند. از نظر ترکیبی‌ای شیمیایی باریجه بویی قوی و طعمی گس، تلخ و ناپسند دارد به سهولت با آب ایجاد امولسیون می‌کند. به نحوی که ۲۵ درصد آن در آب وارد می‌گردد. باریجه دارای ۹۵ درصد اسانس، ۱۳/۵ درصد رزین و ۲۷ درصد صمغ است. مرغوبیت باریجه از خاکستر باقیمانده در اثر سوختن مشخص می‌شود. این مقدار نباید از ۱۰ درصد بیشتر باشد. اسانس باریجه دارای پی نن راست، کادی نن *cadinene* و کادی نول *cadinol* و والرینات دوبورنیل *valerenat de bornyle* است. اسانس باریجه که از تقطیر خشک آن به دنباله تقطیر با بخار آب بدست می‌آید دارای وزن مخصوص بین ۰/۸۹۰ و ۰/۸۶۵

در گرمای ۱۵ درجه است. ماده رزینی آن ترکیبی است از اوبلی فرون *ombelliferone* یا گالبانورزینوتانول *Galbano-resinotanaole* (محمدی و علیها، ۱۳۶۸).

جنس *Ferula* از گروه گیاهان منوکارپیک می‌باشد بدین معنی که در تمام طول عمر خود تنها یکبار گل می‌دهد. گونه‌های جنس *Ferula* دارای پراکنش بسیار بوده و نواحی رویشی آنرا می‌توان در اکثر نقاط ایران نام برد. نشریه شماره ۱۳۶۲-۳۵ مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع (محمدی و علیها، ۱۳۶۸).

عسکرزاده، ۱۳۷۸، در بررسی اثرات تخریبی بهره‌برداری در ادامه حیات و زادآوری از گیاه باریجه در استان خراسان شامل بررسی پراکندگی در سطح استان، تعیین سن باریجه در مراحل فنولوژیکی گیاه، اندازه‌گیری سطح برگ پوشش (L. A. C)، قطر یقه و تعداد برگ در رابطه با عملکرد تک بوته، اعمال روشهای مختلف تیغ‌زنی (برش طولی، عرضی و قطع یقه)، اجرای دوره‌های مختلف بهره‌برداری (همه ساله، یکسال در میان و دو سال در میان) در قالب طرح آماری هستد در ده تکرار و در شیب شمالی و جنوبی و در نهایت تعیین میزان تولید صمغ در هر کدام از روشهای و بررسی بقای گونه و روند مرگ و میر در هر کدام از تیمارهای فوق بود. نتایج بدست آمده بیانگر این است که اختلاف معنی‌داری بین شیوه‌های شمالی و جنوبی وجود داشته و شیب جنوبی از تولید بیشتری برخوردار بود. میان زمانهای تیغ‌زنی در طول مدت بهره‌برداری سالانه، اختلاف معنی‌داری وجود داشته و بیشترین تولید در تاریخ تیغ‌زنی سوم استحصلال گردید. در بررسی روشهای تیغ‌زنی، برش طول که کمترین خسارت را به ادامه بقاء وارد نموده و از نظر عملکرد صمغ در واحد بوته یا بقیه روشهای اختلاف معنی‌داری ندارد، توصیه می‌گردد. عملکرد تجمعی تک بوته طی سالهای بهره‌برداری (۱۳۷۴-۱۳۷۷) به ترتیب در تیمارهای بهره‌برداری دو سال در میان، یکسال در میان و همه ساله روند افزایشی داشت و مرگ و میر بوته‌ها نیز در دوره‌های بهره‌برداری فوق به

ترتیب روند افزایشی از خود نشان داد. روند افزایشی مرگ و میر در روشهای مختلف تیغ‌زنی به ترتیب در برش طولی، عرضی و قطع یقه مشاهده گردید (عسگرزاده، ۱۳۸۰). استفاده بهینه از محصولات فرعی جنگل و مرتع در جهت رشد اقتصادی روستائیان و درآمد ارزی و همچنین حفظ و بقاء گیاهان مولد محصولات فرعی بایستی در اتخاذ تصمیم جهت بهره‌برداری مورد توجه قرار گیرد. به لحاظ اینکه گیاه باریجه منو کارپیک بوده و پس از تولید بذر عمر گیاه به اتمام می‌رسد همچنین از نظر علوفه‌ای در مرتع از ارزش پایین برخوردار می‌باشد و با توجه به اهمیتی که شیره گیاه از نظر صنعتی دارد و حصول درآمد نسبتاً مناسب از این‌گونه، علت اشتیاق بیش از حد برای بهره‌برداری از آن می‌باشد. روشهای زیادی جهت بهره‌برداری از باریجه وجود دارد برخی از این روشهای باعث از بین رفتن گیاه می‌شود. هدف از اجرای این آزمایش تعیین تأثیر بهره‌برداری به روش تیغ‌زنی در ادامه حیات گیاه باریجه و کمک به اتخاذ تصمیم در مورد بهره‌برداری از آن با توجه به ارزش اقتصادی آن از یک طرف و حفاظت از گیاه و نقش آن در حفاظت خاک از طرف دیگر می‌باشد.

مواد و روشهای

این بررسی در عرصه مراتع بیلاقی منطقه شیلاندر، طارم به عنوان رویشگاه اصلی باریجه واقع در ۵۵ کیلومتری شمال شرق زنجان در قالب طرح آماری کرتهای خرد شده در سه تکرار پس از انتخاب محل و حصارکشی محیط قطعه تحقیقاتی و تفکیک کلیه واحدهای آزمایشی مربوط به کرتهای اصلی و فرعی به مرحله اجرا در آمد. هر تکرار شامل دو تیمار اصلی به عنوان تیمارهای بهره‌برداری در طول عمر گیاه شامل یکبار بهره‌برداری و دوبار بهره‌برداری و چهار تیمار فرعی تعداد تیغ‌زنی شامل یکبار، دوبار، سه‌بار و شاهد به شرح زیر می‌باشد:

تیمارهای اصلی A شامل:

a₁: یکبار بهره‌برداری، a₂: دوبار بهره‌برداری

تیمارهای فرعی B شامل:

b₁: یکبار تیغ زنی، b₂: دوبار تیغ زنی، b₃: سه‌بار تیغ زنی، b₄: عدم تیغ زنی (شاهد)

انتخاب تعداد ۲۵ بوته سه ساله در داخل واحدهای آزمایشی و نصب تابلوهای معرف قطعات، واحدها و بوتهای به تعداد ۲۰۰ بوته و تابلو در هر تکرار و در مجموع ۶۰ بوته در تکرارها جزء برنامه کار بود که انجام گردیده است (طبق مطالعات انجام شده این بوتهای دارای ۷-۹ رشتہ برگ می‌باشند که روی زمین گستردگی شده‌اند).

سال شروع عملیات اجرائی طرح بهار سال ۱۳۷۴ بوده و مدت اجرای آزمایش ۷ سال به طول انجامید.

با توجه به تعداد سطوح تیمارهای اصلی و فرعی، تعداد کل تیمارهای آزمایشی در هر تکرار ۸ واحد (2×4) و تعداد کل واحدهای آزمایشی $= 2 \times 4 \times 3 = 24$ a.b.r برابر با واحد می‌باشد.

نحوه عملیات اجرایی درباره اعمال بهره‌برداری در طول عمر گیاه به این صورت بود که در سال ۱۳۷۴ هر دو سطح تیمارهای اصلی شامل a₁ و a₂ و در سال ۱۳۷۷ برای تأمین هدف دوبار بهره‌برداری تنها یکی از سطوح تیمارهای اصلی مربوط به a₂ اعمال گردید. و زمان بهره‌برداری نیز، نیمه دوم تیر ماه سالهای یاد شده بود. و نحوه عمل درباره تیمارهای فرعی (تیغ زنی) به این صورت بود که ابتدا در جهت شمال بوته به عمق ۱۵-۷ سانتیمتر، خاک کنار بوته کنار زده شده و بعد در جهت شمال ریشه شکافی به عمق ۱۰/۵-۵ سانتیمتر طول ۷-۵ سانتیمتر عرض تقریبی ۲-۳ میلیمتر بود ایجاد گردید. برشهای بعدی برای اعمال سطوح b₂ و b₃ به ترتیب کمتر از مرحله اول بوده و به منظور جلوگیری از تابش نور خورشید به محل برش جلوی آن با سنگ

پوشانیده شد. بعد از اعمال مراحل تیغ‌زنی میزان تولید صمغ به تفکیک هر بوته و هر واحد آزمایشی طبق روش سنتی جمع‌آوری، توزین و ثبت شد.

داده‌های حاصل از میزان صمغ تولیدی ناشی از اعمال تیمارهای اصلی و فرعی در سال ۱۳۷۴ از طریق طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی و در سال ۱۳۷۷ در قالب طرح آماری کرتهای خرد شده تجزیه و تحلیل آماری شد و درنهایت بر اساس میانگین داده‌ها، تجزیه واریانس مرکب توأم با مقایسه آنها با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفت.

مشخصات جغرافیایی، اقلیمی و سایر ویژگیهای محل اجرای تحقیق

این طرح در عرصه مراتع ییلاقی منطقه شیلاندر طارم علیا واقع در ۵۵ کیلومتری شمال شرق زنجان به اجرا در آمد. طول و عرض جغرافیایی محل اجرا به ترتیب ۴۸ درجه و ۳۷ دقیقه تا ۴۸ درجه و ۴۴ دقیقه شرقی و ۳۶ درجه و ۴۷ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۱۸۵۰ دقیقه شمالی و ارتفاع حداقل آن از سطح دریا ۲۴۵۰ متر و حداقل ارتفاع آن ۱۸۵۰ متر از سطح دریا با جهت شیب عمومی شمال شرقی می‌باشد. بر اساس حوزه‌بندی اقلیمی استان زنجان با استفاده از روش دو مارتون (گسترش یافته جاماب) نوع اقلیم حاکم بر مراتع شیلاندر طارم علیا، مدیترانه‌ای فراسرد می‌باشد. تیپ آب و هوایی مدیترانه‌ای فراسرد دارای شاخص خشکی در حدود (۲۰-۲۴) بوده و درجه حرارت میانگین ماهانه در سردترین ماه سال کمتر از ۷- درجه سانتیگراد و متوسط بارندگی سالانه آن بین ۳۵۰-۴۰۰ میلیمتر است. در این تیپ آب و هوایی که ارتفاعات استان را دربرمی گیرد، نزولات جوی اغلب به صورت برف است.

ویژگیهای زمین‌شناختی منطقه شیلاندر

منطقه مورد مطالعه از نظر زمین‌شناختی ساختمانی بر اساس تقسیم‌بندیهای صورت گرفته (اشتوکلین، نوی، ۱۹۷۳) در منطقه ساختمانی البرز غربی و آذربایجان قرار می‌گیرد. عرصه تحقیقاتی انتخاب شده در منطقه شیلاندر، که جزیی از رشته کوههای طارم می‌باشد، در این منطقه قرار دارد. رشته کوههای طارم به طور کلی از نظر زمین‌شناختی شامل سازندهای پرکامبرین و دورانهای اول و دوم بوده و به صورت (Horst) در دوران سوم بالا آمده است. از نظر چینه‌شناختی، بر اساس منابع موجود و بازدیدهای صحراوی به عمل آمده، عرصه تحقیقاتی در داخل تشکیلات کرج به سن اتوسن میانی قرار گرفته است.

ویژگیهای پوشش گیاهی منطقه

در سطح منطقه طرح یک تیپ عمده گیاهی مشاهده می‌گردد که گیاهان غالب آن است که تقریباً تمام سطح منطقه را پوشانده است. غلبه این دو جنس در نقاط مختلف متفاوت بوده با این وجود در محل اجرای طرح جنس *Astragalus* و *Onobrychis* غالب است.

در مناطقی *Hypericum* به صورت غالب بوده و تشکیل زیر تیپ را می‌دهد و در بعضی مناطق نیز *Bromus* به صورت غالب و *Astragalus* و *Onobrychis* در رده‌های بعدی قرار دارند در درون آبراهه نیز *Heracleum* به صورت غالب مشاهده می‌شود.

ویژگیهای خاک محل اجرای طرح

با توجه به کوهستانی بودن عرصه تحقیقاتی و از نظر مورفولوژیکی خاکهای این منطقه جزء خاکهای رده انتی سول بوده که به دلیل شرایط نامناسب آب و هوایی (اقلیم فراسرد) تشکیل و تحول خاک به صورت کامل انجام نگرفته و پروفیل خاک

دارای افقهای (c) می‌باشد که جزء خاکهای کم عمق بوده وافق تحول یافته A در این پروفیل تشکیل یافته است. خاکهای این منطقه با توجه به اقلیم و مشخصات پروفیلی در رده‌بندی جدید آمریکایی جزء خاکهای *Typic xeroethents* می‌باشد، و براساس نتایج آزمایشگاهی که از عمق ۰-۳۰ سانتیمتری خاک صورت گرفته است، درصد اشباع بازی ۴۶/۷ بوده و هدایت الکتریکی حدود ۰/۶۳ میلی‌موز بر سانتیمتر مریع (ds/m) که از نظر شوری مشکلی وجود ندارد. اسیدیته خاک حدود ۶/۹ و درصد مواد خنثی شونده (Tnv /%) که معادل آهک کل می‌باشد حدود ۱/۶ است. از نظر عناصر غذایی نظیر فسفر ۳۶/۲، پتاسیم ۵۵۲ ppm و ضعیت مناسبی دارد و از نظر کربن آلی نیز وضعیت بسیار خوب است (۰/۳۲۲) و لیکن از نظر ازت کل (۰/۰۲۰۴) کمبود وجود دارد. بافت خاک بسیار مناسب بوده که با توجه به درصد رس ۱۹/۸، سیلت ۳۵/۶ و شن ۶/۴ نوع بافت جزء خاکهای لومی (Loam) است.

نتایج

داده‌های حاصل از یکبار بهره‌برداری در سال ۱۳۷۴ و دوبار بهره‌برداری در سال ۱۳۷۷ مربوط به مراحل مختلف تیغ‌زنی پس از جمع‌بندی داده‌های حاصل از مجموع بهره‌برداریها در قالب جدول شماره ۱ و تعیین میانگین عملکرد مرکب صمغ تولیدی تیمارهای اصلی و فرعی براساس تکبوته در طول دوره زمانی اجرای طرح با استناد به جدول شماره ۲ به تفکیک واحدهای آزمایشی در قالب طرح آماری کرتهای خرد شده با دو تیمار اصلی و سه تیمار فرعی در سه تکرار تجزیه و تحلیل آماری گردیده و در نهایت براساس میانگین‌ها، مقایسه آنها با استفاده از آزمون دانکن انجام گرفت. نتایج بدست آمده به شرح زیر می‌باشد:

۱- با استناد به جدول شماره ۳ تجزیه واریانس ساده مشاهده می‌گردد که هیچ یک

از منابع تغییر معنی‌دار نمی‌باشد.

۲- با استناد به جدول شماره ۴ تجزیه واریانس مرکب (ضمائمه)، از بین مجموعه منابع تغییر، میان تیمارهای فرعی در سطح احتمال یک درصد، اختلاف آماری معنی داری موجود می باشد.

۳- با استناد به جدول شماره ۵ مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای اصلی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی میانگین آنها، ضمن اینکه اختلاف معنی داری میان تیمارها موجود نمی باشد، لیکن تیمار اصلی دوبار بهره برداری با میانگین ۱/۲۴۱ در رده اول قرار داشته و رتبه میانگین آنها به ترتیب نزولی a_2 و a_1 می باشد.

۴- با استناد به جدول شماره ۶ مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی میانگین آنها، بیانگر این است که تیمارهای سه بار تیغ زنی (b_3) با میانگین ۱/۸۰۴ گرم و تیمار دو بار تیغ زنی (b_2) با میانگین ۱/۲۴۲ گرم به صورت مشترک اختلاف آماری بسیار معنی داری را با تیمار یک بار تیغ زنی با میانگین ۰/۵۱۲ گرم داشته و رتبه میانگین آنها به ترتیب نزولی b_2 , b_3 و b_1 می باشد.

۵- با استناد به جدول شماره ۷ مقایسه میانگین عملکرد مرکب اثر متقابل تیمارهای اصلی و فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی میانگین آنها، بیانگر این است که اثر متقابل تیمارهای دو بار بهره برداری با سه بار تیغ زنی (a_2b_3) با میانگین ۲/۰۰۲ گرم با تیمار یک بار بهره برداری با سه بار تیغ زنی (a_1b_3) با میانگین ۱/۶۰۵ گرم به صورت مشترک اختلاف آماری معنی داری را با بقیه اثرات متقابل داشته و رتبه میانگین تیمارها به ترتیب نزولی a_1b_1 , a_2b_1 , a_1b_2 , a_2b_2 , a_1b_3 و a_2b_3 می باشد، ضمن اینکه اثر متقابل تیمار یک بار بهره برداری با یک بار تیغ زنی حداقل عملکرد را با میانگین ۰/۴۵۸ گرم داشته است (نگاره شماره ۲).

بحث

داده‌های حاصل از یکبار بهره‌برداری در سال ۱۳۷۴ به طور جداگانه، و دوبار بهره‌برداری در سال ۱۳۷۷ مربوط به مراحل مختلف تیغ‌زنی، پس از جمع‌بندی داده‌های حاصل از مجموع بهره‌برداریها و تعیین میانگین عملکرد مرکب صمغ تولیدی تیمارهای آزمایشی براساس تک بوته در طول دوره زمانی اجرای طرح، تجزیه و تحلیل آماری گردید. نتایج بدست آمده در جداول مربوط (بخش نتایج) به اجمال ارائه شده است.

با استناد به جداول شماره ۳ و ۴ تجزیه واریانس (ضمائمه) به تفکیک سال ۷۴ و تجزیه واریانس مرکب مشاهده می‌گردد که به جز سال ۷۴، میان میزان صمغ تولیدی تیمارهای فرعی در سطح احتمال یک درصد اختلاف آماری بسیار معنی‌دار موجود می‌باشد. مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی میانگین آنها، بیانگر این است که تیمارهای سه‌بار تیغ‌زنی و دوبار تیغ‌زنی به ترتیب با میانگین عملکرد ۱/۸۰۴ و ۱/۲۴۲ گرم به طور مشترک اختلاف آماری بسیار معنی‌داری را با تیمار یکبار تیغ‌زنی با میانگین عملکرد ۰/۵۱۱۷ گرم داشته و رتبه میانگین آنها به ترتیب نزولی تیمارهای سه‌بار، دوبار و یکبار تیغ‌زنی می‌باشد و این موضوع نشان دهنده این است که با افزایش تعداد دفعات تیغ‌زنی تا سقف سه‌بار به مقادیر بیشتری از صمغ می‌توان دست یافت (جدول شماره ۶).

مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای اصلی (بهره‌برداری) با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی آنها، نشان دهنده این است که اختلاف آماری معنی‌داری بین یکبار بهره‌برداری و دوبار بهره‌برداری موجود نبوده، لیکن تیمار اصلی دوبار بهره‌برداری با میانگین صمغ تولیدی ۱/۲۴۱ گرم بیشتر از تیمار اصلی یکبار بهره‌برداری با میانگین صمغ تولیدی ۱/۱۳۱ گرم بوده است و بنابراین با اطمینان خاطر بیشتری می‌توان نسبت به دوبار بهره‌برداری در طول عمر گیاه اقدام نمود (جدول شماره ۵).

مقایسه میانگین عملکرد مرکب اثر متقابل تیمارهای اصلی و فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد و ترتیب صعودی میانگین آنها نیز بیانگر این است که اثر متقابل تیمارهای دوبار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی و یکبار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی به ترتیب با میانگین عملکرد ۰/۰۰۲ و ۱/۶۰۵ گرم به صورت مشترک اختلاف آماری معنی‌داری را با اثر متقابل تیمارهای یکبار بار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی، یکبار بهرهبرداری با دوبار تیغزنی و دوبار بهرهبرداری با دوبار تیغزنی به ترتیب با میانگین عملکرد ۱/۶۰۵، ۱/۳۳۰ و ۱/۱۰۵ گرم به صورت مشترک و اختلاف معنی‌داری با اثر متقابل تیمارهای دوبار بهرهبرداری با یکبار تیغزنی و یکبار بهرهبرداری با یکبار تیغزنی به ترتیب با میانگین عملکرد ۰/۵۶۵۳ و ۰/۴۵۸ گرم به صورت مشترک داشته و این موضوع نشان دهنده این است که بیشترین میزان تولید صمغ در تیمار دوبار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی و کمترین میزان تولید صمغ در تیمار یکبار بهرهبرداری با یکبار تیغزنی حاصل می‌شود. با عنایت به ضرورت استحصال بیشترین میزان صمغ و اشتراک آماری تیمارهای دوبار و یکبار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی، با اطمینان خاطر بیشتری می‌توان نسبت به دوبار بهرهبرداری در طول عمر گیاه با اعمال سهبار تیغزنی اقدام نمود (جدول شماره ۷). بنابراین تیمار دوبار بهرهبرداری با سهبار تیغزنی را به دلیل تولید بیشترین مقدار صمغ می‌توان توصیه و پیشنهاد نمود.

عکس شماره ۱- نمایشی از قطعه تحقیقاتی

عکس شماره ۲- تراوس صمغ ناشی از تیغ‌زنی

جدول شماره ۱ - عملکرد مرکب صمغ تولیدی ناشی از تیمارهای اصلی و فرعی واحد: گرم

تیمارها						مراحل مختلف تیغ زنی	تکرار
a ₂ b ₃	a ₂ b ₂	a ₂ b ₁	a ₁ b ₃	a ₁ b ₂	a ₁ b ₁		
۲۴/۷۳	۲۹/۰۹	۳۳/۰۷	۱۰/۶	۲۱/۴	۹/۸	میزان صمغ تولیدی مرحله اول	۱
۴۱	۴۴	۴۷	۲۴	۲۵	۲۳	تعداد بوته	
۱۰/۶۱	۲۶/۶۲	-	۱۰/۸	۱۸/۳	-	میزان صمغ تولیدی مرحله دوم	
۳۸	۴۵	-	۲۳	۲۱	-	تعداد بوته	
۲۵/۳۴	-	-	۱۶/۳	-	-	میزان صمغ تولیدی مرحله سوم	
۳۸	-	-	۲۳	-	-	تعداد بوته	
۶۰/۶۸	۵۷/۲۱	۳۳/۰۷	۳۷/۷	۲۹/۷	۹/۸	جمع صمغ تولیدی مراحل	
						تیغ زنی	
۱۱۷	۸۹	۴۷	۷۰	۴۶	۲۳	تعداد کل بوته ها	
۲۶/۷۲۰	۳۸/۷۴	۲۵/۰۴	۱۵/۷	۱۴/۱۰	۱۴/۲	میزان صمغ تولیدی مرحله اول	
۴۶	۵۰	۴۸	۲۵	۲۴	۲۴	تعداد بوته	۲
۲۲/۱۲۶	۲۴/۸۷۷	-	۵	۸/۲	-	میزان صمغ تولیدی مرحله دوم	
۴۱	۴۵	-	۱۲	۱۲	-	تعداد بوته	
۲۷/۲۴۹	-	-	۱۰/۱	-	-	میزان صمغ تولیدی مرحله سوم	
۴۲	-	-	۲۲	-	-	تعداد بوته	
۷۶/۷۳۰	۶۳/۶۱	۲۵/۰۴	۳۵/۸	۲۲/۲	۱۴/۲	جمع صمغ تولیدی مراحل	
						تیغ زنی	
۱۲۹	۹۰	۴۸	۰۹	۳۶	۲۴	تعداد کل بوته ها	
۴۳/۷۴۴	۱۸/۶۱۹	۱۹/۷۸	۱۱/۳	۹/۵	۸/۹	میزان صمغ تولیدی مرحله اول	
۴۵	۴۷	۴۳	۲۵	۲۴	۲۵	تعداد بوته	۳
۲۴/۷۴۰	۱۴/۰۵۵	-	۷/۵	۱۰/۲	-	میزان صمغ تولیدی مرحله دوم	
۳۶	۳۰	-	۱۴	۱۷	-	تعداد بوته	
۳۵/۷۷۲	-	-	۱۰	-	-	میزان صمغ تولیدی مرحله سوم	
۴۱	-	-	۲۱	-	-	تعداد بوته	
۱۰۴/۱۰۶	۳۲/۶۷۴	۱۹/۷۸	۲۸/۸	۱۹/۷	۸/۹	جمع صمغ تولیدی مراحل	
						تیغ زنی	
۱۲۱	۷۶	۴۳	۶۰	۴۱	۲۵	تعداد کل بوته ها	

جدول شماره ۲- میانگین عملکرد مرکب صمغ تولیدی تیمارهای اصلی و فرعی براساس تک بوته در طول دوره زمانی اجرای طرح

واحد: گرم

تکرار	تیمارها						مراحل مختلف تیغ‌زنی
	a_2b_3	a_2b_2	a_2b_1	a_1b_3	a_1b_2	a_1b_1	
۱	۰/۶۰۳	۰/۷۷۲	۰/۷۱۴	۰/۴۴۲	۰/۸۵۶	۰/۴۲۶	میانگین صمغ تولیدی مرحله اول
	۰/۴۱۱	۰/۵۹۲	-	۰/۴۷۰	۰/۸۷۱	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله دوم
	۰/۶۶۷	-	-	۰/۷۰۹	-	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله سوم
	۱/۶۸۱	۱/۲۶۴	۰/۷۱۴	۱/۶۲۱	۱/۷۲۷	۰/۴۲۶	جمع صمغ تولیدی تک بوته
	۰/۵۸۱	۰/۷۷۵	۰/۵۲۲	۰/۶۲۸	۰/۵۸۳	۰/۵۹۲	میانگین صمغ تولیدی مرحله اول
	۰/۵۶۴	۰/۵۵۳	-	۰/۴۱۶	۰/۶۸۳	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله دوم
۲	۰/۶۳۰	-	-	۰/۶۸۶	-	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله سوم
	۱/۷۷۵	۱/۳۲۸	۰/۵۲۲	۱/۷۳	۱/۲۶۶	۰/۵۹۲	جمع صمغ تولیدی تک بوته
	۰/۹۷۲	۰/۴۰۵	۰/۴۶	۰/۴۵۲	۰/۳۹۶	۰/۳۵۶	میانگین صمغ تولیدی مرحله اول
	۰/۶۸۷	۰/۴۶۸	-	۰/۵۳۶	۰/۶	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله دوم
	۰/۸۹۲	-	-	۰/۴۷۶	-	-	میانگین صمغ تولیدی مرحله سوم
۳	۲/۵۰۱	۰/۸۷۳	۰/۴۶	۱/۴۶۴	۰/۹۹۶	۰/۳۵۶	جمع صمغ تولیدی تک بوته

جدول شماره ۳- تجزیه واریانس میزان صمغ تولیدی ناشی از مراحل مختلف تیغ‌زنی در سال ۱۳۷۴

واحد: گرم

S.V.	D.F.	S.S.	M.S.	F.C.F	P. Value
تکرار	منع تغییرات درجه آزادی	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	محاسبه شده	
تکرار	۵	۰/۱۵	۰/۰۳۰	۱/۳۷ n.s.	۰/۳۱۳۹
تیمار فرعی (B)	۲	۰/۰۸	۰/۰۳۸	۱/۷۷ n.s.	۰/۲۱۹۴
اشتباه	۱۰	۰/۰۲۲	۰/۰۲۲	-	-
کل	۱۷	۰/۴۴	-	-	-

جدول شماره ۴- تجزیه واریانس مرکب میزان صمغ تولیدی تیمارهای آزمایشی براساس تک بوته در طول دوره بهره‌برداری

واحد: گرم

S. V. منبع تغییرات	D.F. درجه آزادی	S.S. مجموع مجذورات	M.S. میانگین مجذورات	F.C. محاسبه F شده	P. Value
تکرار (R)	۲	۰/۰۴۷	۰/۰۲۴	۰/۳۴۱۵۷.S.	
تیمار اصلی (A)	۱	۰/۰۵۴	۰/۰۵۴	۰/۷۸۸۶۷.S.	
اشتباه	۲	۰/۱۳۸	۰/۰۶۹	-	
تیمار فرعی (B)	۲	۰/۰۳۶	۰/۰۱۸	۲۶/۳۱۵۹**	۰/۰۰۰۳
(A.B) اثر متقابل	۲	۰/۲۴۵	۰/۱۲۳	۱/۲۸۲۳۷.S.	۰/۳۲۸۸
اشتباه	۸	۰/۷۶۶	۰/۰۹۶		
کل	۱۷	۰/۲۸۷	-		

: معنی دار در سطح احتمال ۰/۱

جدول شماره ۵- مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای اصلی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد

واحد: گرم

تیمارهای اصلی	ترتیب صعودی میانگین عملکرد تیمارهای اصلی
میانگین عملکرد صمغ تولیدی	دوبار بهره‌برداری (a ₂)
تک بوته واحدهای آزمایشی	یکبار بهره‌برداری (a ₁)

جدول شماره ۶- مقایسه میانگین عملکرد مرکب تیمارهای فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد

واحد: گرم

تیمارهای فرعی	ترتیب صعودی میانگین عملکرد تیمارهای فرعی
میانگین عملکرد صمغ تولیدی	دوبار تیغ زنی (b ₃)
ک بوته واحدهای آزمایشی	یک بار تیغ زنی (b ₂)

جدول شماره ۷- مقایسه میانگین عملکرد مرکب اثر متقابل تیمارهای اصلی و فرعی با آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد

واحد: گرم

تیمارهای اصلی و

فرعی

ترتیب صعودی میانگین عملکرد اثر متقابل A. B

میانگین عملکرد صنعتی ولیدی نکبوته	a ₁ b ₁	a ₂ b ₁	a ₂ b ₂	a ₁ b ₂	a ₁ b ₃	a ₂ b ₃
واحدهای آزمایشی	۰/۴۵۸ c	۰/۵۶۵۳ c	۱/۱۱۵ b	۱/۱۳۳ b	۱/۶۰۵ ab	۲/۰۰۲ a ⁽¹⁾

(۱) میانگین‌های دارای حروف متفاوت، اختلاف آماری معنی‌داری با همدیگر دارند.

سپاسگزاری

بعد از حمد و سپاس از خدای منان که اینجانب را در ارائه این مختصر یاری فرمود لازم است تا از ریاست و معاونت محترم پژوهشی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع و آقایان مهندس باباخانلو، دکتر رضانی و دکتر میرزاٹی ندوشن که در مراحل اجرای طرح همکاری علمی و صمیمانه‌ای داشته‌اند سپاسگزاری نماید.

از آقایان دکتر عصفوری ریاست محترم سازمان جهاد کشاورزی استان، مهندس داورپناه ریاست و مهندس عبدی معاونت محترم پژوهشی مرکز تحقیقات جهت ایجاد تسهیلات کافی و مناسب تشکر می‌گردد و همچنین از آقایان مهندس سید احمد موسوی، مهندس فرهاد آفاجانلو، مهندس طه حاجی قادری، مهندس تاراسی و مهندس دانشور که در مراحل اجرای طرح برحسب مورد اعم از اجرای عملیات صحراوی و ستادی، همکاری ارزشمند و صمیمانه‌ای داشته‌اند تشکر و قدردانی می‌گردد.

منابع مورد استفاده

- دینی، م.، باباخانلو، پ. و علیها، م.م.، ۱۳۸۰، شناسایی رویشگاهها و پراکندگی گیاهان تولید کننده محصولات فرعی در استان تهران (باریجه)، ۱۵۸، چکیده مقالات همایش ملی گیاهان دارویی ایران، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع، تهران، شماره ۲۸۰، ۵۰۶ صفحه.
- عسگرزاده م.ع.، ۱۳۸۰، بررسی اثرات تخریبی بهره‌برداری در ادامه حیات و زادآوری از گیاه باریجه در استان خراسان، ۲۶۹-۲۷۰، چکیده نتایج ۱۲۰۰ طرح تحقیقاتی خاتمه یافته وزارت جهاد سازندگی (سابق)، جلد اول بخش منابع طبیعی، انتشارات سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، نشریه شماره ۲۴۱/۸۰، تهران، ۱۱۱ صفحه.
- محمدی، غ.، علیها، م.، ۱۳۶۸، مطالبی پیرامون باریجه، انتشارات مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراعع، تهران، شماره انتشار ۵۶، ۲۴ صفحه.

An Investigation on the Effect of Gum Extraction Using Side cut on Plant Lump on the Yield of *Ferulla gummosa*

M. G. Nabiei¹

Abstract

This experiment was initiated in order to determine the effect of gum extraction, using a side cut on plant lump, on the survival and regeneration of *Ferulla gummosa* in a split plot design with 3 replication including: 2 main treatments one time and two times gum extraction, and 4 subtreatments including: 1,2,3 times side cut on plant lump and control (treatment without any side cut) in the Shilander, Tarom-e-Olia, a natural site for *Ferulla gummosa*, located at kilometer 55 from northeastern of Zanjan city. This experimental plan were put into practice in 1995 for a period of 7 years.

Gum production of main treatments and subtreatments were collected and weighed in 1995 and 1998 years only. And finally the complex averages per shrub unit was compared using DUNKAN's test.

Obtained results from gum production show that, there is a significant difference between the number of cuts, and the highest production belong to three times cut. There is no significant difference between main treatments (gum extraction), and since the highest production belong to two times gum extraction so two times can be advised. Comparison of complex average of the interaction effect of main treatment and subtreatment show that there is a significant difference between interaction effect of two times gum extraction along with three times side cut has the highest gum production and interaction effect of one times gum extraction along with one time side cut had the lowest gum production.

Key words: *Ferulla gummosa*, Gum extraction, Side Cut on Plant Lump, Gum The study of Antimicrobial effects of *urtica dioica*'s extract.

1- Nabiei, M. G. (Member of scientific board of Research Center of Natural Resources & Livestock Affairs of Zanjan Province). NO. 1216, 6th. Eastern Ave., phase 3., Shahrak-e-Karmandan, 45139116367, Zanjan-IRAN.